

men de skjutsskyldige äro det oaktadt nödsakade att dagligen stå i beredskap med hästar och åkdon. Vid sådana mindre gästgifverier kunna entreprenader icke inrättas, dels emedan icke någon vill under sådana utsigter till förtjenster åtaga sig ett dylikt uppdrag, dels ock skulle det blifva för kännbart för staten att tillskjuta den brist, som dervid skulle uppkomma.

Jag anser derföre billigheten fordra att, då för närvarande icke någon lösning af frågan i sin helhet lärer vara att hoppas, dessa gästgifveri-, håll- och reservskjutsskyldige komma att njuta samma rättighet som kronoskjutsskyldige, och vågar derföre föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att legan för sådana gästgifveri-, håll- och reservskjutsskyldige, der entreprenader icke kunna komma till stånd, måtte höjas till 1 riksdaler 20 öre per mil.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 175.

Af Herr S. Johnson: Angående förlängning af nu gällande vakanskontrakt med rusthällarne vid Smålands grenadierbataon. l)

Uti nådig proposition (N:o 11) den 19 Januari 1869 till dåvarande Riksdag föreslog Kongl. Maj:t, bland annat, rörande det afsutna rusthållet att, när nu gällande kontrakt vid de afsutna rusthållsregementena och korpserna tilländagått, berörda regementen och korpser måtte för framtiden till roteradt infanteri förvandlas samt nuvarande hästvakansafgifter upphöra att vidare utgå; i anledning hvaraf Riksdagen, som ansåg denna

fråga stå i det nära sammanhang med föreslagen reglering af samtliga indelta infanteri-regementens nummerstyrka och förläggingsområden, att den icke oberoende deraf borde pröfvas och afgöras, anhöll hos Kongl. Maj:t i underdånighet, att rusthållarne vid nämnda regementen och korpser måtte erbjudas förlängning till 1873 års slut af då gällande vakanskontrakt.

Ehuru man bör hoppas, att den tid icke skall vara alltför aflägsen, då vårt försvarsväsende i sin helhet blir ordnad på ett för landet betryggande sätt, har man dock, då Kongl. Maj:t ansett någon tids rådrum behöfvas för ernående af detta viktiga mål, icke anledning vänta, att det skulle kunna ske inom 1873 års utgång. Inom denna tid infaller visserligen en lagtima riksdag utom den nu pågående; men det torde icke vara lämpligt att låta en fråga, hvilken är af den vikt för rusthållarne vid ofvannämnda regementen och korpser, som den huruvida rustningen skall effektivt utgöras eller vakanskontrakten fortfara eller förändras, anstå oafgjord till tiden för nästa Riksdags sammanträdande. Det låter sig tänka, att meningarne då kunde blifva så delade, att svårighet uppstode att förena dem om ett för det allmänna såväl som för rusthållarne gagneligt beslut, och dessas under tiden fortfarande ovissa ställning kunde blifva ganska obehaglig. Det är af denna anledning jag vill för den ort jag representerar föreslå förlängning af vakanskontrakten i ytterligare några år, som jag likväl icke anser böra vara många, enär behovet af ett fullständigt ordnande af vårt försvar är så allmänt insedt, att jag icke tror att detta ordnande rätt länge kan undanskjutas. Jag föreslår alltså, att Riksdagen för sin del beslutar förlängning af nu gällande vakanskontrakt med rusthållarne vid f. d. Smålands kavalleriregementes andra bataljon eller nuvarande Smålands grenadierbataljon i ytterligare fem år, eller till 1878 års utgång, och detta beslut hos Kongl. Maj:t i underdånighet anmäler.

Stockholm den 27 Januari 1872.

S. Johnson,

från Jönköpings län.

I denna motion förenar sig
Johannes Andersson,
från Jönköpings län.